

ભગિનીસમાજ પત્રિકામાળા નં. ૬૧.

કન્યાને પત્રો.

પત્ર ૨ જો.

વિચારગ્રસ્ત કન્યાને.

લેખક:—મી. આર્થર મી.

અનુવાદક:—એક પહેન.

પ્રકાશક:—કરસનદાસ જે. ચીતલીયા,

ભગિની સમાજ, ગિરગામ મુંબઈ.

—
ઓગસ્ટ ૧૯૨૦.

કિંમત ૦-૧-૬.

54

[આ પત્ર સ્ત્રીજીવન શરૂ કરવાને તૈયાર થયેલી, પરંતુ ભવિષ્યમાં કયો માર્ગ અદ્યક્ષ કરવાથી જીવન સુખમાં પસાર થશે, તેના વિચારમાં પડેલી કન્યાને લખાયેલો છે.

સ્ત્રીજીવના ઉમરા પર પગ મૂક્યા પછી તેની આગળ જુદા જુદા રસ્તાઓ ક્યા રહ્યા છે, તે દરેક રસ્તામાં શી શી અડચણો અને મોહિનીઓ છે અને તે દરેક પદમાં શી શી ફરજો બળવવાની છે, તેનું વર્ણન આ પત્રમાં કરવામાં આવ્યું છે.]

કન્યાને પત્રો.—

- પત્ર ૧ લો—કુદરતની કન્યાને.
 ,, ૨ જો—વિચારગ્રસ્ત કન્યાને.
 ,, ૩ જો—ગૃહ ઉપર પ્રીતિ રાખતી કન્યાને.
 ,, ૪ થો—આનન્દ શોધતી કન્યાને.
 ,, ૫ મો—વિચાર કરનારી અને લાગણીવાળી કન્યાને.
 ,, ૬ ટો—મતાધિકાર માગતી કન્યાને.
 ,, ૭ મો—ભવિષ્યમાં પત્ની થનારી કન્યાને.
 ,, ૮ મો—લગ્નની ઇચ્છાવાળી કન્યાને.
 ,, ૯ મો—જીવનના રાજમાર્ગ ઉપર કન્યાને.
 ,, ૧૦ મો—તક શોધતી કન્યાને.
 ,, ૧૧ મો—દુઃખમાં દીલાસો આપતી કન્યાને.
 ,, ૧૨ મો—ઉચ્ચાભિલાષી કન્યાને.

ઉપલા પત્રો ભગિનીસમાજ પત્રિકામાળા તરિકે પ્રસિદ્ધ થાય છે.
 દરેક પત્રિકાની કિંમત દોઢ આનો લખો.

વ્યવસ્થાપક,

ભગિની સમાજ કાર્યાલય,

ગિરગામ, મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૭૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યાને પદો-૨

વિષય ૭૭૭.૪

કન્યાને પત્રો—

પત્ર ૨ જો, વિચારઅસ્ત કન્યાને.

ગયા પત્રમાં તમારી મુગ્ધાવસ્થાને શોભે એવું વર્તન રાખવાની મેં તમને સૂચના કરી હતી; મને સંપૂર્ણ આશા છે કે તમે તે પત્ર બરાબર સ્વિકૃતિ દઈને વાંચ્યો હશે, અને આ કાને સાંભળીને પેલે કાનેથી કાઢી નાંખ્યા જેવું કંઈ નહિ હોય. હવે તમારી ઉમ્મર મોટી થતી જાય છે, તેથી અમુક ભાગ પસંદ કરીને તે પ્રમાણે જીવનક્રમ શરૂ કરવાનો સમય આવી પહોંચ્યો છે; તેથી આ પત્રમાં તે સમયને માટે કંઈક ભાર્ગવદર્શક થઈ પડે એવી સૂચનાઓ કરીશ. તમારું ભવિષ્ય કેવું હશે એ વિષે તમને વારંવાર વિચાર આવતા હશે, અને જીવનક્રમ શરૂ કરતી વખતે તમે આ સવાલ વારંવાર કરશો કે, “ભવિષ્ય કેવું હશે?” આવે વખતે તે પરમ દયાળુ મહાન પિતા, જેણે મનુષ્ય સુખી થાય એવી દરેક શક્તિ મનુષ્યને આપી છે, તેણે ભવિષ્યને મનુષ્યથી છુપું રાખ્યું છે એ માટે આશ્ચર્ય લાગશે. તમે પૂછશો કે શા માટે એમ રાખ્યું હશે? તેનો જવાબ એજ કે જો ભવિષ્યની સહુને ખબર પડે તો મનુષ્ય કોઈ પણ પ્રકારનાં કાર્ય કરે નહીં અને પ્રયત્ન કર્યા વગર યશ, લક્ષ્મી અને સુખ મળતાં નથી. જેમ સમગ્ર સૃષ્ટિ ઉદય, મધ્યાહ્ન અને અસ્તના નિયમને તાબે છે તેમ તેજ વિશ્વવ્યાપી સર્વમાન્ય નિયમને આધીન તમારે પણ થવું પડશે. તે નિયમને આધીન થઈને વૃક્ષો જેમ ઉગે છે, વસન્ત, પાનખર, અને ગ્રીષ્મમાં જેમ તેની સ્થિતિમાં ફેરફાર થાય છે તેમ તમારા જીવનનો ઉદય હવે થાય છે, મધ્યાહ્ન થશે, અને ધીમે ધીમે અસ્ત પણ થશે.

મેં આગલા પત્રમાં લખ્યું હતું તે તમને યાદ હશેજ, કે તમારું જીવન મહાન દુનિયાનો અમુક ભાગ છે અને તેનો ઉપયોગ કરવાને તમે પુરેપૂર્ણ સ્વતંત્ર છો, તો પણ તેનો ગેરઉપયોગ કરવાની તમને છુટ નથી. તમારા જીવનમાં ખીજાંઓનો પણ થોડે ઘણે અંશે ભાગ છે માટે તમે જેમ તેનો સારો ઉપયોગ કરશો તેમ તે મહાન પિતાને

ઉદ્દેશ પાર પડશે. તે મહાન યોજના કે જે અનુસાર હમણાં એક સંપૂર્ણ દુનિયા ખનવાનું કાર્ય થયું જાય છે તે યોજનામાં તમારાં જીવનને સ્થાન મળવુંજ જોઈએ; અને જ્યારે તમે તમારાં જીવનનો સદુપયોગ કરશો ત્યારેજ તે સ્થાન તમને મળશે, નહીં તો અસંખ્ય જીવંતુઓની માફક તમારું જીવન પણ સામાન્ય ગણાશે.

તમે સંપૂર્ણ ધ્યાનમાં રાખશો કે આ મહાન દુનિઆરૂપી નાટકનું તમે પ્રેક્ષક નથી, પરંતુ તેની અન્દર ભાગ લેનાર એક પાત્ર છો; તેથી જ તમે તમારો ભાગ ભજવવામાં નિષ્ફળ થાઓ તો આ જીવનરૂપી મહાન નાટક તેટલે અંશે નિષ્ફળ થશે.

કાર્ય કરવાના બે પ્રકાર છે; એક નિષ્કામ અને બીજું સકામ; મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે નિષ્કામ કર્મ કરવું એ વધારે સારું છે.

શ્રીકૃષ્ણ શ્રી ભગવદ્ગીતામાં કહ્યું છે કે ‘કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુકદાચ ન’ આ વાક્ય હમ્મેશાં સ્મરણમાં રાખીને કાર્ય કરવું એ ઉત્તમ છે. કોઈ પણ પ્રકારના બદલાની આશા વગર કરેલું કામ હમ્મેશાં ઉત્તમ પ્રકારનુંજ થાય છે; અને એવા ધણા મનુષ્યો આ દુનિઆમાં વસે છે કે જે મૂંગા મૂંગા શાંતપણે કાર્ય કર્યા જાય છે અને તેના બદલામાં કીર્તિ અથવા ધન કંઈ મેળવતાં નથી; તેમનાં કાર્યોથી હજારો જાંદગી આશીર્વાદરૂપ બને છે; બીજા માર્ગે એ છે કે તમે તે કાર્યનું બદલામાં કીર્તિ અને ધન મેળવો; જે તમારાં કાર્યો મહત્તાવાળાં હશે તે કીર્તિ તો આપોઆપ મળશે પણ કીર્તિને ખાતર કાર્ય કરવાથી તમારું મહત્વ ઘટી જશે. કદાચી તમે સાધારણ સ્થિતિનાં હો, અને આજીવિકાને ખાતર ધન લેવું પણ પડે, ત્યારે તમે પૈસાદાર થવાને ખાતર ધન લેશો કે આજીવિકા જેટલું ધન મેળવવાથી રાજ થશે ?

ધનને ખાતર કાર્ય કરવાથી તે કાર્ય ઘણીવાર સફળ થતાં નથી; અને માત્ર આજીવિકાને ખાતર ધન લેવાથી કાર્ય સંપૂર્ણ સફળ નીવડે છે. આ બેમાંથી કયો માર્ગ તમારે લેવો તે નક્કી કરવાનું તમને મુશ્કેલ લાગશે. કેમકે તમારે ભવિષ્યમાં તમારું સ્થાન નક્કી કરવાનું છે. આ સવાલ દરેક છોકરીએ પોતાને પૂછવોજ પડે છે અને તે પ્રમાણે તમારે પણ પૂછવોજ પડશે. જે કે ‘પરણવું’ એ આપણા હિંદુ સંસારને

‘ ફરજિયાત કાયદો ’ છે એટલે લગ્ન કર્યા પછી આજીવિકાનો સવાલ રહેતો નથી. તેમજ ગૃહિણી પદ લીધા પછી તેને સાધારણ રીતે ધન મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવાની જરૂર રહેતી નથી. તોપણ આ પ્રશ્નના ઉકેલથી તેવે વખતે તેઓ પોતાની ગૃહ તરફની દૈરેક ફરજો સારી રીતે બજાવ્યા પછી નવરાશનો વખત ઉપયોગી કામમાં ગાળી શકે. જેમનાં સૌભાગ્યનો છેક કુમળી વયથીજ નાશ થયો હોય, તેવી કમનસીબ સ્ત્રીઓને આજીવિકાના પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવો મુશ્કેલ પડે છે; તેવી વખતે સ્નેહી સંબંધીનાં ઘરમાં રહીને માત્ર સામાન્ય રીતે જીવન પુરું કરવું કે કોઈ વિસ્તીર્ણ કાર્યક્રમને માટે કોઈ સ્વતંત્ર સ્થાન શોધી કાઢવું ? આ પ્રશ્ન ઉભો થાય છે. તમારી સ્થિતિ જુદી છે, તમે થોડા વખત પછી ગૃહિણીપદ મેળવશો; અને તે વખતે અમારી સલાહ તમને માર્ગદર્શક થઈ પડશે કે કેમ તે એક સવાલ છે. તમને સલાહ આપવાનું કામ વિકટ છે અને હવે તમે પક્ષ બુદ્ધિનાં થયાં છો એટલે તમારા મનમાં ઉપસ્થિત થતા પ્રશ્નનું સમાધાન તમે પોતેજ કરો એ વધારે સારું.

પણ એક બાબત એવી છે કે જેમાં તમને સહેલી રીતે અને ખરી સલાહ આપી શકાય. તમારી કુદરતી બક્ષીસોને બીજા કુદરતી ઉપયોગમાં લેો તે વધારે સારું. ડ્રામળ મન, અપગતા તથા તીવ્ર બુદ્ધિ અને નમ્રતા એ કુદરતની અમૂલ્ય બક્ષીસ સ્ત્રીઓને થઈ છે, તેનો ઉપયોગ તમે સ્ત્રીને શોભે એવી રીતે કરો તો તે વધારે સારું. હાલ સાધારણ એવી માન્યતા છે કે સ્ત્રીઓએ માત્ર રસોઈ કરવી અને છોકરાંને જન્મ આપવો, તેમજ જે પતિ અથવા પિતાની પંસા સંબંધી સ્થિતિ સારી હોય તો મોજ શોખ કરવા, અથવા સાધારણ સ્થિતિ હોય તો ધરનું કામકાજ કરીને આડોશી પાડોશીને ઘેર મળવા અને ગપ્પા મારવા જવું. ધરનું કામકાજ કરવું એ તો જરૂરનુંજ છે; તેમજ કોઈને ઘેર મળવા હળવા જવું એ પણ સારી વાત છે. પણ એટલેથી કામ પુરું થયું માનવું એ ખોટું છે. મળવા એસવા જવાનો હેતુ જે હિમ્મેશાં સારો હોય તો તો હરકત નહીં, પણ ઘણી વાર એ મળવાથીજ સુખી કુટુંબોમાં દુઃખનાં બી રોપાય છે. સ્ત્રીઓને ડ્રામળ મનની બક્ષીસ કુદરતે કરી છે પણ સ્ત્રી તેનો સદુપયોગ કરવામાં ઘણી પજાત પડે છે. ઘરમાં સાસુ-

નળુંદ, દેરાણી-જેઠાણી સાથે લડાલડીમાં તેનો શસ્ત્ર તરીકે ઉપયોગ થાય છે; એટલે કે પતિ અથવા બીજા કોઈને દયાવવા ખાતર રડવાનું શરૂ થાય છે; તેમજ ઢોંગી લોકો ઢોંગ કરીને છેતરે છે તેથી ક્રોધ મન છેતરાય છે અને તેને ચીજો આપી દે છે; આ તો માત્ર દૃષ્ટાંત છે પણ આવી રીતે મનની ક્રોધમળતાનો દુરુપયોગ કરવો નહોતો. આઠોશી પાઠોશી જોડે વાતચીતમાં ધણું કાર્ય થઈ શકે છે; જો કોઈ સંપીલાં કુટુંબમાં કુસંપ કરાવવો છે એમ એક સ્ત્રી ધારે તો તે પોતાનું કામ સહેલાઈથી પાર પાડી શકે છે અને તેથી ગમે તેવું સંપીલાં કુટુંબ હોય પણ સ્ત્રીઓનાં આ મનપ્રુત હૃદયારથી કુસંપી થઈ જાય છે. આ કુસંપ થવાનું મુખ્ય કારણ સ્ત્રીઓનું વાક્યાતુર્ય અને સામાના મનપર સચોટ અસર કરવાની શક્તિ એ એછું, અને તેનો સ્ત્રીઓ આવી રીતે દુરુપયોગ કરે છે. આ શક્તિઓનો સદુપયોગ કરવાનો છે. જે સ્ત્રીઓ અજ્ઞાનપણાથી કુટુંબનાં માણસોને ત્રાસરૂપ થઈ પડે છે, તેવી સ્ત્રીઓને તમે વાક્યાતુર્યથી અને સામા માણસપર સચોટ અસર કરવાની શક્તિથી સન્માર્ગ તરફ પ્રેરી શકશો. મનની ક્રોધમળતાનો તમે તમારી આત્મ્યાત્મએ જે દુઃખી સ્ત્રીઓ હોય તેને દીલાસો આપવામાં તનથી અથવા બીજી શકે તો બનથી મદદ આપવામાં ઉપયોગ કરી શકશો. આ ઉપયોગથી તમે સર્વને સુખ અને શાંતિ આપનારાં થશો. અને તમે જ્યાં જ્યાં જશો ત્યાં ત્યાં તમારાં ધર્મિય જીવનની છાપ તમે પાડશો. સ્ત્રીઓ આરામ અને શાંતિનું સ્થાન છે એ તમે સંપૂર્ણપણે લક્ષમાં રાખજો.

બીજાંઓને ઉપયોગી થાય એવાં અને તમને પોતાને ક્ષાયદાકારક હોય એવાં સ્થાન માટે તમે લાયક બનો તે ખોટું કહેવાશે નહીં. જે રસ્તો તમને ભવિષ્યમાં માન-પ્રતિષ્ઠા અને પદવી મેળવવા તરફ દોરી જતો હોય તે રસ્તો તમે પસંદ કરો તે વાજગી છે. સ્ત્રી તરીકે પત્ની વિગેરે જે સ્થિતિમાં તમે મુકાયાં હો તે વખતે તેમાં, જે ઉંચામાં ઉંચાં કામ કરવાનાં છે તેનું મહત્વ જાણ્યા વગર તમે તમારી જાતને છુટી પાડી નાખશો તો તમને ઘણું નુકસાન થશે. પત્ની, માતા કે દીકરી તરીકે તમે તમારી ફરજ સંપૂર્ણ રીતે ન બજાવો તો તમારી જાતને છુટી પાડી નાખી કહેવાય. તેમજ જે હેતુસર સ્ત્રી જાત સરજાયલી છે તે હેતુ પણ

અરબાદ થાય. તમારી ફરજથી તમે વિમુખ થશો તો તેથી જેમણે પોતાની ફરજ સંપૂર્ણ બજાવી છે તેમનો તિરસ્કાર તમારે સહન કરવો પડશે કેમકે જે પવિત્ર હક્કો તમને જન્મથી મળેલા છે તે તમે નાદાન યુદ્ધિથી ગુમાવી દો છો.

તમે એવા જમાનામાં ઉછરે છો કે જેમાં લોકો સ્ત્રીની નિષ્કલંક કાર્તિને ખરાબ કરવાને તૈયાર હોય છે. આ જમાનામાં ઘણા દીલગીરી ભરેલા બનાવો બને છે; પણ એવા બનાવો બને કે જેથી એક ક્ષણવાર પણ સ્ત્રી જાતિની નમ્રતા અને દયાળુપણું અમારે પુરૂષોને ભુલી જવું પડે તેના જેવું દીલગીરી ભરેલું બીજું કંઈ નથી. અમારે કઠોર ક્યારે થવું પડે ? જો તમારી નમ્રતા અને દયાળુપણું ભુલીને સ્ત્રીને યોગ્ય નહીં એવાં કાર્યો કરે ત્યારેજ.

આગલા જમાનાની માતાઓ વિષે જ્યારે આપણે વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે એક ઘણા સુંદર દેખાવ નજર આગળ ખડો થાય છે. જેમણે પ્રતાપ, સંગ, શિવાજી, અકબર અને નેપોલીઅન જેવા મહાન વીર પુત્રોને જન્મ આપ્યો છે; જે શંકરાચાર્ય, મહાત્મા ગૌતમ બુદ્ધ, માર્ટિન લૂથર, અને મહાન ક્રાઈસ્ટ જેવા પુત્રોની માતા કહેવાઈ; જે મહાત્મા ગાંધી, ગોખલે, દાદાભાઈ અને તિલક તેમજ યુરોપના લોંછડ ન્યૂન અને વિલસન જેવા કાર્યદક્ષ પુરૂષોની જન્મદાત્રી થઈ; તેમનો જગત ઉપર અનંત ઉપકાર છે, કેમકે તેમણે આવાં અનુપમ સંતાનોને જન્મ આપ્યો કે જેથી આજે પણ તેમનાં મહાન કાર્યો બધા યાદ કરે છે, અને તેમને પૂજે છે. હાલની માતાઓનું પણ એ કર્તવ્ય છે, અને હોવુંજ જોઈએ; ‘ નારી રતનની ખાણ ’ એ વાક્ય સાચું પાડવું એ સ્ત્રીઓના હાથનીજ વાત છે.

સ્ત્રીઓ આશ્વાસન આપનારી અને પુરૂષોની ઉન્નતિ કરનારી છે એ વાત પુરૂષો તરફથી ઘણી વાર ભુલી જવામાં આવી છે અને સ્ત્રીઓની ક્રોમલતા અને સ્વાભાવિક ક્ષમાશીલ વૃત્તિનો તેમની તરફથી ઘણાજ અયોગ્ય લાભ લેવાયો છે; પરંતુ આપણે હાલ તે વિષે વિચાર કરીશું નહિ.

તમારી આનુજાનુ હલકી રીતભાતવાળા મનુષ્યો તમે જોશો પણ તેની સાથે તમારે કંઈ નિસ્ખત નથી. જો તમારી સાથેની ટોળીમાંની કોઈ છોકરી જુગાર રમનારી છે, અથવા દુર્બંસનમાં ફસાયેલી

છે એમ તમે જાણો તો તેની સોજત તમે છોડી દેજો. તેના દુર્ગુણ તરફ આંખ મીંચામણું કરશો નહીં, કેમકે નહીં જેવી જાણતી બાજતો આગળ જતાં ગંભીરરૂપ ધારણ કરે છે. અને નાની નાની બાજતો મર્યાદાશીલ કૌમાર્યનો અંત આણે છે. જે છોકરીઓ વગર વિચારે બીજાની નકલ કરે છે; અથવા મિતભાષીપણું કે જે સ્ત્રીઓની સારામાં સારી દાલ છે તે સાચવી રાખવાને બદલે હદ ઉપરાંત પટપટારો કર્યા કરે છે, તેમની કિંમત સમજી મનુષ્યો આગળ ધરી જાય છે. આખી દુનિયામાં અને આખી જાંદગીમાં સ્ત્રીઓમાં પુરો કરતાં જે કંઈ વધારે સાફ છે તે આ મહાન દુનિયાને આશીર્વાદરૂપ છે. ક્ષમાશીલપણું અને ઉદારતા એ અમૂલ્ય વસ્તુ જે તમે યુમાવશો તો દુનિયામાં કોઈ એવી ચીજ નથી કે જે તમને આ ચીજોનો બદલો વાળી આપે.

તમારાં જીવનનો જે માર્ગ તમે પસંદ કરો તેમાં તમારી માતા તરફથી જે ઉમદામાં ઉમદા ચીજની તમને બક્ષીસ મળી છે તેનું તમે રક્ષણ કરજો. તમે તમારી માતાની પ્રતિમારૂપ જીવનમાં છો, એટલે જે તમે સારાં અથવા નહારાં કહેવાશે તો તેમાં યશ અથવા અપયશ તમારી માતાને જ મળશે. આટલો પવિત્ર વિચાર મનમાં રાખજો કે પરમેશ્વરના પ્રેમથી બીજેના દરજ્જે માતાનો પ્રેમ છે; તે દુનિયામાં સૌથી વધારે મન્યુત અચર કરનારો છે. તમે એવું કોઈ કૃત્ય કરશો નહીં કે જેથી એમ કહેવાય કે તમે તમારી માતાની કુખ લજવી છે. એવું કહેવાશે તો તેથી તમારી માતા દુઃખી થશે અને તેનાં અને તમારાં હૃદયની જે અપૂર્વ ગ્રન્થી છે તે તૂટી જશે. જે કે છોકરીઓ ગમે તેવી થાય તો પણ માતાનો પ્રેમ નાશ પામતો નથી એ ખરું છે, પરંતુ તમારી સારી રીતભાતથી તેનાં હૃદયમાં અપૂર્વ પ્રેમ ઉત્પન્ન થશે; અને નહારી રીતભાતથી જોકે તે દીવંગીર થશે, તો પણ માતાની સ્વાભાવિક ઉદારતાથી તમને તે ક્ષમા આપશેજ, છતાં પણ તમારી ફરજ એ છે કે તમારા પોતાના શુદ્ધ પ્રેમને અને તેનાં વિશુદ્ધ ચારિત્ર્યને શોભા આપે એવાં બનવું; અને તેટલા માટે નહીં લાગતી નહારી બાજતોથી દૂર રહેવું. સ્ત્રીત્વનું ઉચ્ચ માન તમારા હાથમાં સોંપવાથી સલામત નહોતું એમ ન કહેવાય તેની તમે કાળજી રાખશો.

નજીવી આપતો માટે બેદરકાર રહેનારાં લોકો કદાપી તમારી મશકરી કરે પણ તેથી તમે બેદરકાર થશો નહિ. તેવાંની તમારે ળીસકુલ દરકાર કરવી નહીં. તમારી આખર કે જેની કિંમત તમારી પાસેના હીરા, મોતી અને માણિક કરતાં પણ વધારે છે, તે ગુમાવી દેવાના બચમાં ઉતરવા કરતાં તમે તમારા મોજશોખ પણ છોડી દેવા તૈયાર થજો.

પુરુષોને દુનિઆમાં કઠોર કાર્યો કરવાનાં સોંપાયલાં છે; તે કાર્યોમાં કામળતા ળીસકુલ કામ આવે નહીં; જેવાં કે યુદ્ધમાં જવું, વેપાર ધંધે નોકરી કરવાં. દુનિઆદારીની ળીજી આપતોમાં તે જ નરમ રહે તો અધી ગેર વ્યવસ્થા થઈ જાય; એટલા માટે પુરુષને પરમેશ્વરે મળ્યુત મનનાં અને આશ્તની સામે આયોઆથ લડવાની શક્તિવાળા બનાવ્યા છે. તેને હુમ્મેશાં ખડતલ કામો કરવાની અને ખડતલ માણસો સાથે કામ લેવાની જરૂર પડે છે, તેટલાજ માટે તેને આરામ અને શાંતિની જરૂર વધારે છે, અને તેથીજ પરમેશ્વરે સ્ત્રીઓને પ્રેમાળ સ્વભાવની અને નમ્રતાની અક્ષીસ કરી છે; પુરુષ ત્યારે થાકીને ઘેર આવે ત્યારે દયાની દેવી જીવી સ્ત્રી, પછી તે માતા, પત્ની, બહેન અથવા દીકરી ગમે તે હોય પણ તે જ પોતાની ફરજ અરાઅર સમજતી હોય તો તેને આરામ અને પ્રોત્સાહન આપે, પરંતુ દરેક સ્ત્રી આ પ્રમાણે ફરજ બજાવે છે ? હું ધારું છું કે એવી સ્ત્રી ઘણીજ થોડી હશે; જો ધંધાને અંગે અથવા નોકરી કે કાર્મ પ્રસંગને લીધે તેને માથે ભારે જખમદારી આવી હોય, અને તેવે વખતે તે ગુચ્ચવળમાં હોય ત્યારે ઘરમાંની સ્ત્રી તેના મનને કચેશ થાય એવી વાતો કરે તો તેના જીવને બેવડો સંતાપ થાય, પણ તેને બદલે જો સ્ત્રી સમજી હોય તો તે વખતે તેના મનને કંઈ પણ દુઃખ થાય એવી આપત વિષે કંઈ પણ વાત કરે નહીં, એટલુંજ નહીં પણ પોતાનાં મનનું દુઃખ મનમાં સમાવીને તેની સાથે હસને મ્હોઝે વાતો કરી તેના મનનો ભાર હલકો કરે; ત્યારેજ તેણી પોતાની ફરજ અરાઅર બજાવી કહેવાય.

એક લેખક કહે છે કે:—‘ યુદ્ધમાં જતી વખત શૂરવીરોનાં બખ્તરની કડી તેની પત્નીના હાથથી બેરવાતી હતી.’ જીના વખતમાં તેમજ હાલના મહાન યુદ્ધ વખતે અસંખ્ય કીમતી જીવોનો નાશ થયો છે પણ તે વખતના યુદ્ધમાં જનારા વીરોની પત્ની બહાદુર અને ઉપર કહ્યું છે

તેમ તેનાં અખતરની કડી બેરવે એવા મળ્યુત મનની હતી; સારાંશ એ છે કે તે વખતે જો માત્ર રડારોળ કરી મુકે તો તેથી પુરુષ ગમે તેવો બહાદુર હોય પણ સાગણીને વશ થયા વગર રહે નહીં; તેવે વખતે રડારોળ કરવાને બદલે તેમણે એમ કહેવું જોઈ એ કે—

“ નાથ ચઢો રણ ઘોડલે રે હું ઘેર રહી ગુંથીશ,
અખતર વજની સાંકળી હો બર રણમાં પાઠવીશ;
મારા કેસર બીના કંથ હો સિધાવોળ રણ વાટ. ”

આવા શબ્દોથી તેમને ઘણું શૌર્ય થયે; જોકે ખરૂં છે કે યુદ્ધમાં જનારને ફરીથી મળવાની આશા હોતી નથી તેથી દુઃખ ઘણું થાય પરંતુ જો આગત જમાનાની માતા આવા ટુંકા વિચારની હોત તો આજ જગતનું સ્વરૂપ કંઈ જુદા પ્રકારનું જ હોત.

હિંદુસ્તાનને વીર પુત્રોની ઘણી ઝરૂર છે; પણ તેને જન્મ આપવાને આપણી હાલની નબળી માતાઓની અને અંધારે જતાં બીનારી માતાની જરૂર નથી. હીન્દ માતા ‘વીરપુત્રપ્રસવિની’ છે એમ તમે જગતને સાબીત કરી આપો. અને બાળકોને એવી કેળવણી આપો કે જેથી હિંદુસ્તાન બીજા મહાન પ્રજ્ઞનાં સ્થાનની પાસે પોતાનું સ્વતંત્ર સ્થાન મેળવે.

તમારામાં એક મહાન શક્તિ ધ્રિરે મુકેલી છે કે જે શક્તિથી તમે કોઈને પણ વશ કરી શકો. તે શક્તિ તે વિશુદ્ધ પ્રેમ છે; એની અસર હૃદયમાં છેક ઊંડાણ સુધી પહોંચી જાય છે; અને તેની અસર કદી પણ નિષેધ જતી નથી; જોકે એ સત્તાઓ અદૃશ્ય છે, પણ તે ઉપર સ્ત્રીઓનું સ્વામીત્વ છે. પુરુષ કે જે આટલો બધો શક્તિમાન છે અને જે ધારે તે કરી શકે છે તેમજ ગમે તેવી બાબતમાં ઘણું ખર્ચ જય મેળવે છે તેનું ખર્ચ કારણ તેની પાછળ રહેલા પ્રેમની પ્રબળ સત્તા છે; અને તેમાં ઘણું ખર્ચ મુખ્યત્વે કરીને સ્ત્રીનો પ્રેમ હોય છે. એ પ્રેમથી તે મહાન કાર્યો કરવા તરફ દોરવાય છે. તે આવી ખરબચડી અને ઠાંકર બાઈ જવાય તેવી દુનિઆની સન્મુખ ઉભા રહે છે તે વખતે તેને સન્માર્ગ તરફ પ્રેરવાને અને હલકી બાબતો તરફથી મન ખસેડવાને તેમજ ઉન્નતિના માર્ગ તરફ દોરવાવાને જો કોઈ સ્નેહાળ આત્મા તેની બાજુએ હોય તો

દુનિઆની વિકટ મુસાફરીમાં તે ફતેહમંદ થાય; એટલા માટે તમે આ મહાન શક્તિનો ઉપયોગ કરજો; અને જે ગંભીર જોખમદારી તમારે માથે હવે પછી પડવાની છે તેને માટે તમે પુરેપુરાં તૈયાર થઈ રહેજો. આ મહાન શક્તિને સાચવી રાખવા માટે તમારે નીચપાણું તેમજ ખોટી પતરાજીને છોડી દેવી; કેમકે ખોટી પતરાજી અને છાલકાપણાંથી સામા માણસના મન પર હમ્મેશાં સારી અસર રહેતી નથી; જે મનુષ્ય સમજી હોય છે તે તો તેનું પોકળપાણું તરતજ પકડી કાઢે છે. જે સામા માણસના મનપર સારી છાપ બેસાડવી હોય તો સાદાઈ અને નિરભિમાની થવું એ ઘણું જરૂરનું છે.

કોઈ પણ કામથી, અભ્યાસથી, અથવા મનની અને જીવનની કોઈ આપત સાથે સંબંધ રાખનારી આપતોથી તમારી કેળવણી આગળ વધશે, પરંતુ સાધારણ માન્યતા એવી છે કે છોકરીને કેળવણી આપવાથી તેને જે સ્થાન જીવનમાં મળે તેથી તે અસંતોષ પામે છે, માટે તેને કેળવણી આપવી એ ઠીક નથી. આ વિચાર ભૂલ ભરેલો છે એમ તમારે તમારાં વર્તનથી સાબીત કરી આપવું જરૂરનું છે. તમારી બધી આકાંક્ષાઓ તૃપ્ત કરવાનું યોગ્ય સ્થાન ન મળે તેમજ તમારી શક્તિઓનો ઉપયોગ કરવાનું યોગ્ય સ્થાન ન મળે તો તેથી તમે અસંતુષ્ટ થાઓ તે બરાબર છે; પણ તેને માટે જે યોગ્ય ઘણું પણ ક્ષેત્ર મળ્યું હોય તેમાં તે શક્તિ અજમાવીને ક્ષેત્રને ધીમે ધીમે વિશાળ કરવાનો, પ્રયત્ન કરવો એ તમારી કેળવણીનું અર્થ પરિણામ કહેવાય.

કોઈ પણ કામ, અભ્યાસ, અથવા મુસાફરી અથવા કોઈ પણ પ્રકારના આનંદો, એ જીંદગી ગુજારવાનું સાહિત્ય છે; પણ તમે તમારા જીવનનો માર્ગ તૈયાર કરો તેમાં તેને પહેલું સ્થાન આપશો નહીં, પણ જે સાહિત્ય તમારા આત્માને નિર્મળ અને ઉન્નત કરે તે આપતોને તમે પહેલું સ્થાન આપશો. સ્ત્રીત્વનું સાચું રાજ્ય શોધો અને એ બધી આપતો આપોઆપ ઉમેરાશે.

તમે આનંદી થાઓ; તમે તમારા મનને ચોક્કસ કામપર રોકો પણ જે આપતો તમારાં મનને પવિત્ર વિચારોપરથી ખસેડે અને સ્ત્રીત્વને યોગ્ય માર્ગોપરથી ચલિત કરે તેવી આપતોને દૂર કરવાનો પ્રયત્ન કરતાં રહેવું

એ જરૂરનું છે. જોકે કહેવું જોઈએ સહેલું છે તેવું કરવું સહેલું નથી, પરંતુ દૃઢ પ્રતિજ્ઞા કરશે તો કોઈ પણ આખત તમને અસાધ્ય રહેશે નહીં. જે કુદરતી જીવંતીમાં તમે મુકાયાં છો તેમાં કેળવણી, કાર્ય, અને સુખો એ કંઈ નહીં પણ કંઈક તૈયારીઓજ છે; શેકાણું નથી. હું આશા રાખું છું કે તમારી જીવનની પહેલી સેવામાં અડચણરૂપ થાય, અથવા એક સુખી ગૃહસ્થ શરૂઆત કરવામાં વિઘ્નરૂપ થાય એવું તમે કંઈપણ કરશો નહીં.

કામના દીવસોનો એજે અને ગરમી સહન કરનારા પુરૂષોને મીઠા અને શાંત સ્વભાવથી ઉત્સાહ પ્રેરવો એ તમારું કાર્ય છે તેમાંથી તમને પાછા ફેરવે એવું કંઈ કરશો નહીં, પુરૂષોને સામાન્ય પંકિતથી વધારે ઉત્તમ સ્થિતિમાં લઈ જવાનું કાર્ય તમારું છે તેમાંથી તમને વિમુખ કરે એવું કંઈ પણ કામ તમે કરશો નહિ.

આટલા પરથી તમે એમ ન માનશો કે તમારે માટે માત્ર ધર શિવાય દુનિયામાં બીજા કુલ સ્થાનજ નથી, અથવા સ્વતંત્રતાની તમને તક મળશે નહીં. એવી શંકા અથવા દગદગી રાખશો નહીં.

એવો કોઈ પણ કાર્યપ્રદેશ ન હોઈ શકે કે જેમાં તમે પુરૂષોની સાથે રહીને દમોદમ કામ કરી શકો નહિ કે તમને તમારી યોગ્ય જગ્યા મળવાનું અને નહિ. જોકે સાધારણ રીતે સ્ત્રી અને પુરૂષોને જુદા જુદા પ્રકારનાં કાર્યો કરવાનાં છે પણ કોઈવાર એવો પણ વખત આવે કે જ્યારે સ્ત્રીઓને પુરૂષોનાં કાર્યો પણ કરવાં પડે. આગલા જમાનામાં ઝાંસીની રાણી, ચાંદ બીબી અને જ્ઞાન ચૌદ આર્ક જેવી વીરાંગનાઓએ પુરૂષોનાં કાર્યો કર્યા હતાં અને ગાલુ જમાનામાં મહાન યુદ્ધ વખતે પણ સ્ત્રીઓએ પુરૂષોના કાર્યો કર્યા છે. પોતાના પતિ, પુત્રો અને બંધુને પોતાના દેશનો બચાવ કરવા મોકલીને યુરોપની બહાદુર રમણીઓએ, કારખાનાં, મીલો, ટ્રામ અને ઓટોમોબીલો વિગેરેમાં જે જે કામ પુરૂષ કરતા તે તે કામ કરીને તેમણે પોતાની દેશ તરફની ફરજ બજાવી હતી; આ વખતે જો તેમણે એમ કહ્યું હોત કે અમે સ્ત્રીઓ છું કરી શકીએ ? તો પુરૂષોને પોતાની ફરજ બજાવવામાં કેટલી અડચણ આવત ? કોઈ પણ કાર્ય માટે તમે લાયક છો, એમ માનશો ત્યાં સુધી તમારું બિવિધ આશીર્વાદરૂપ થશે. ગમે તેમ થાય તો પણ દુનિયાની સામા દટતાથી ઉભાં રહેવાની શક્તિ

તમારામાં છે, એ જ્ઞાન થવાથી જે સુખ મળે છે તે બાલુવાની શક્તિ તમારામાં આવશે.

જ્યારે તમે તમારા જીવનનો ક્રમ બાંધતાં હો ત્યારે તેમાં ડહાપણથી સુધારો કરો, અને તેને ઉપયોગી સેવા માટે ફેળવો. એ ચોક્કસ યાદ રાખજો કે નિરુપયોગી ને કશા હુકમ નથી. જો કદાપિ તમારું ભાગ્ય સાફ હોય અને તેથી આજીવિકા સાફ મહેનત કરવાની તમને જરૂર ન હોય તોપણ ઉપયોગી કામ તમે કરશો તો તેથી તમને નુકસાન થશે નહીં. એક લેખક કહે છે કે ‘સારાં કામનું મહેનતાણું ટંકશાળમાં બનતું નથી.’

જે છોકરીઓ પોતાના પ્રગત્તથી પોતે મેળવેલી કીર્તિ દીપાવે, અને દુનિયામાં સ્ત્રીઓ તમાશગીર નથી પણ આખા જગતનું અડધું અંગ છે, અને જગતના વ્યવહારમાં તે ધણીજ અગત્યનો ભાગ લેનારી છે, એમ પોતાની ફેળવણીથી પૂરવાર કરી આપે તેની ફેળવણી ખરેખરી સંપૂર્ણ કહેવાય. બાલુવાથી છોકરીઓ ખરાબ રીતભાતવાળી થાય છે, એવી એવકુરી ભરેલી માન્યતાને થોડે ધણે અંશે પણ પોતાના વર્તનથી દૂર કરવી એ જરૂરનું છે.

ઉદ્યોગ ધંધામાં ખૂબ વધી ગયેલાં શહેરોથી ધણે દૂર ટૉરસેટનાં મેદાન તરફ આવેલા નાના ગામડામાં એક ગરીબ સાદો ઘરડો માણસ રહેતો હતો; તેની જીંદગી પૈસાદાર કુટુંબોમાં રસોયા તરીકે પસાર થઈ હતી; તેનું નામ રૉબર્ટ આઉનિંગ હતું. હાલ તે ત્યાં હમ્મેશની શાંત નિદ્રા લેતો પડેલો છે. આરામ લેવાની શાંત જગાએ સુતા પછી તેના વંશમાં બીજા રૉબર્ટ આઉનિંગ થયો, કે જેણે કવિતાથી અને કીર્તિથી પોતાનું નામ અમર રાખ્યું છે; તે રસોયાની કચર પર ચિન્હ તરીકે મુકાયલા પથ્થર પર તેના આ મહાન વંશજે આ લીટીઓ કોતરાવી; ‘બધી સેવાઓને દરજ્જે પરમેશ્વર પાસે સરખો છે’ મતલબ કે જો મનુષ્ય પ્રામાણિકપણે ચાલે તો પરમેશ્વર પાસે રાજ્ય અને રાંક સરખાં છે. પરમેશ્વરને ફક્ત પ્રમાણિક અને અપ્રમાણિકનો ભેદ છે. તેથી દરેક સ્ત્રીપુરૂષે પ્રમાણિક રહેવું એ જરૂરનું છે. કોઈપણ કામ જો સારું હોય તો તેથી શરમાવાની જરૂર નથી; પ્રમાણિકપણે કામ કરવામાં હલકાપણું નથી; જે કામ તમને લાગે કે એ કરવાથી તમારાં પવિત્ર આસ્થિત્યને ઝાઘ લગાડશે તે કામ તમે

પડતું મૂકજે. તમે જે ધંધો ગ્રહણ કરશો તેજ ધંધો તમને દુનિઆમાં જાણીતાં કરશે, અને સ્ત્રીત્વના ઉમરા ઉપર તેજ ધંધો તમને કીમતી અનુભવ આપશે; તે શિવાય બીજું કંઈ આપી શકશે નહીં.

વખતનો દુરુપયોગ કરવાની ટેવથી અને સ્ત્રીત્વની મોહિનીને દૂર કરનારા મોજશોખ પરના પ્રેમથી એ બાબત તમને બચાવશે; તે બે ચીજો તે નિયમિતપણું અને વખતો સદુપયોગ કરવાની ટેવ છે. તમારા નિશાળના વખત પછી અને ગૃહસ્થાશ્રમની શરૂઆતના વરસોમાં જ્યારે જ્યારે તમને નવરાશ મળે ત્યારે વ્યવહારોપયોગી કામ કરવાની ટેવ રાખશો તો તમને પરતાવો કરવાનો વખત નહીં આવે; અને એ કુદરતી છે કે એક દોષ બીજા દોષને ખેંચી લાવે છે. હજારો જીંદગીઓ ચોક્કસ કામમાં પડવાથી નગમી થતી અટકી છે, અને હજારોની જીંદગી કામની નંગીથી નાશ પામી છે; સર વૉલ્ટર સ્કૉટ કહે છે કે—“ આપણા વખત એ આપણી દોલત જેવો છે; સોનાનો સિકકો વટાવીએ છીએ ત્યારે પૈસાની કીમત હોતી નથી; જ્યારે આપણે દીવસનો વખત આજસુપણામાં ગુમાવીએ છીએ ત્યારે બાકીના કસાકોની અગત્ય આપણી નજરમાં આછી થઈ જાય છે.”

આજસુ કસાકો મોહ પમાડનારા છે; પરંતુ આજસુ વરસો ઘણું ખરાબ છે. આખા વરસ સુધી કંઈ ચોક્કસ કામ નહીં કરવાથી, મોજશોખ ઉપરનો પ્રેમ નાશ થઈ જાય તો તેમાં કંઈ નવાઈ જેવું નથી. જેમ અતિશય મોજશોખ ઠીક નથી તેમ અતિશય કામ કરવું એ પણ ઠીક નથી, શરીર અને મગજને થકવી નાખનારાં કામ કર્યા પછી, થોડો વખત રમત ગમતમાં મનને નાખવું એ પણ બહુ જરૂરનું છે. એવી ટેવ રાખ્યાથી કામ કરવાનો ઉત્સાહ વધે છે અને બુદ્ધિ પણ સતેજ રહે છે અને આયુષ્ય ટુંકું થતું નથી.

નાટકોમાં જવું, પાર્ટીઓમાં જવું, ફરવા દરવા જવું, બારે કીમતનાં કપડાં ધરેણું પહેરવાં એવો શોખ સ્ત્રીઓને બહુ હોય છે. પણ જો તે શોખને હદમાં રાખ્યો હોય તો સારો છે, નહીં તો તેથી ખરાબ પરિણામ આવવાનો સંભવ રહે છે; જોકે પહેલો અનુભવ સારો લાગે છે પણ પરીણામ દીલગીરી ઉત્પન્ન કરાવનારાં હોય છે અને સ્ત્રીત્વની મધુર

સાદાઈને ભયમાં નાખનારાં છે, અને જીવનની ગંભીર આખતો તરફથી તે ઘણી દુઃખકારક રીતે દૂર લઈ જનારાં છે.

તમે અમુલ્ય અલંકારો પહેરો તેને માટે કંઈ હરકત નથી; પણ એટલી આખન ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરની છે કે અભરમાં વેચાતા લાખો રૂપિયાના અલંકારો એ કંઈ ખરેખરી પહેરવાની વસ્તુ નથી. રસ્કને કહ્યું છે કે—ઈંગ્લેન્ડ લોકો જે પૈસો લીરા કાપવામાં વાપરે છે તે પૈસો જ કીનારા પરના અને બંદરો પરના ખડકો કાપવામાં વાપરે તો કીનારા પર ખરાબો રહે નહીં. ”

દોલતની મગરૂરી એ કંઈ સૌન્દર્ય ઉપરનો પ્રેમ ન કહેવાય; દુકાન પર જે વસ્તુ પર ભારે કિંમતની ચીઢી લગાડેલી હોય, અને તે પહેરવાથી આ વસ્તુ પહેરનારાં ઘણા શ્રીમંત હશે એમ જાહેરખખરને માટે સાધન રૂપ થતી હોય, એવી વસ્તુ પહેરવી એ કંઈ સૌન્દર્ય પર પ્રેમ ન કહેવાય, પણ જે ચીજ ખરી કીમતી છે તેને ચાહતાં શીખો અને જે વસ્તુ ખરેખરી સુંદર છે તેને વખાણતાં શીખો. આ ચીજને તે સાદાઈ અને નમ્રતા છે. ખાલી ડોળ જો કે ભભકાદાર લાગે છે તો પણ તો તેમાં ખરેખર સૌન્દર્ય અથવા ઉમદાપણું બીલકુલ નથી; તેને તિરસ્કાર કરતાં શીખો અને દુકાનમાં કિંમતી ગણાતી ચીજને તુચ્છકારની દૃષ્ટિથી જોતાં શીખો. સાદી વસ્તુઓ પર તમારી પ્રીતિ થશે તો તેથી તમારી પસંદગી સારી થશે.

ખર્ચાળુ ફેશનો કરવી અને ભભકાદાર કપડાં પહેરવાં એ બધું ખરા સ્ત્રીત્વને ઢાંકી દે છે; માટે તેનાથી તમે ઝેર અથવા બીજી કોઈ નકારી ચીજોની માફક પાછાં હટો. અર્થ વગરની રૂઢિઓ અને બેવકુફી બરેલાં બહાનાંઓ, ઢોંગ એ બધું તમે બીજાંઓ માટે રહેવા દેજો. તમે પ્રમાણિક અને ખુશ્માન મનનાં થાઓ. જોકે નાની નાની દગલબાજી બધાં છેતરાનાં નથી પણ તેથી મોટી દગલબાજી માટે જમીન તૈયાર થાય છે અને ઢોંગનાં બી વવાય છે, સ્ત્રીઓની એવીજ કેટલીક હલકી આખતો માટે કવિને નીચલી લીટીઓ લખવી પડી છે.

“ કરીને મળુરી પુરી પુરૂષે કમાણી આણી
ઠાલી ઠકરાણી થઈ નિશ્ચિત ખાય નારી તે,
કહે દલપતરામ દામ તે તમામ લેતાં
કદાપી ન કરી વાતે થાય ઉપકારી તે,
હું જાણું છું જે નારીઓ નકારીથી હારીને,
વિચારીને વસિષ્ઠ સૃષ્ટિ વૃક્ષથી વિસ્તારી છે.”

× × × × ×
‘ હા, અબળાઓ, હાયરે, હાલ છેજ હેવાન,
ખાતું, પીતું, ખેલતું એ ત્રણનુંજ જેને ભાન.
સજન સંસારનું તૂર છે નાર. ’

‘ નવલરામ. ’

આ લીટીઓ તમારે માટે સાચી પડવા દેશે નહીં. છંદગી સરળ નથી અને શું કાર્ય કરવાનું છે તે જાણવાનું હમ્મેશાં સહેલું નથી; પણ હવે જ્યારે તમે કંઈ રસ્તે જવાનો નિશ્ચય કરશો તો તે નિશ્ચય તમને મદદગાર થઈ પડશે. તે તમને કુદરતી રીતે સાદાં થવામાં મદદ કરશે અને પતરાળ અને અકુદરતીપણને દૂર કરવામાં મદદ કરશે. તમારાં મ્હોં આગળ જે કામ પડેલું છે તે કરવામાં મદદ કરશે અને જ્યાં સુધી તમારી ફરજ પૂરી થઈ નથી ત્યાં સુધી તમારા હક્કોને માટે તમે ખટપટ ન કરો તેમાં તમને મદદ કરશે.

જ્યારે તમે તમારી ફરજ જાળવશો ત્યારે તમને તમારા હક્કો મળશેજ. તમને દુનિયાનાં ઉમદામાં ઉમદા સુખના ઝરાનું મૂળ મળશે; તમે તમારો રસ્તો બહાદુરી ભરેલી સ્વતંત્રતાથી મેળવશો, તમે તમારી જાન માન સાથે કંઈપણ ભોગ આપ્યા વગર જાળવી રાખશો અને ત જાણશો કે દુનિયામાં એવું કંઈ નથી કે જે તમે તમારાં સ્ત્રીવં કીર્તિને માટે મેળવો.

Printed by O. S. Deole, at the Bombay Vaibhav Press,
Servants of India Society's Building,
Sandhurst Road, Bombay.

Published by K. J. Chitalia Secretary Bhagini Samaj
Servants of India Society's Building,
Sandhurst Road, Bombay.

